

Posudek bakalářské práce Martiny Horové Pomístní jména v katastru obce Spálené Poříčí

Diplomantčina volba tohoto onomastického tématu byla spontánní, podobně její přístup ke shromažďování pomístních jmen (dále PJ) byl doprovázen zaujetím, vycházejícím z osobního vztahu ke zkoumanému regionu, jak vyplývá z Úvodu i ze Závěru.

Bakalářská práce je přehledně a vhodně strukturována, rozsah teoretické části je přiměřený, postrádám zde pouze více údajů o katastru města, např. o flóře, fauně, podnebí atd. Nabízí se rovněž otázka, zda jsou v kapitole 3 (Teoretická východiska) všechny pasáže parafrázovány (citované zde nenajdeme), či zda jde o původní autorčina vyjádření.

Nepříliš rozsáhlý soubor 91 toponym, získaných studiem map, excerpací z historické literatury, ale zejména rozhovory s pěti informátory autorka podrobila analýze z hlediska sémantického, slovotvorného a slovnědruhového.

Těžiště práce tvoří slovníková část; jak jsou údaje v této kapitole uspořádány, je vysvětleno na s.20. Interpretace významu a motivace jednotlivých PJ je důkladná, dokonce poskytuje hlubší poznání vztahu toponyma a historických, společenských, hospodářských, kulturních, přírodních a jiných souvislostí. Každé toponymum je lokalizováno na dvou mapkách (viz Přílohy). Není zřejmé, proč byla ze seznamu PJ vyjmuta ta, která se při sběru vyskytla dvakrát či víckrát pro označení téhož objektu. Tím se soubor stává neúplným, přitom by se mohl zkoumat problém dvojí motivace pro vznik PJ označujících jedno místo. Synonymní toponyma by tak mohla tvořit zajímavou samostatnou kapitolu. Podobně se nelze ztotožnit s autorčím rozhodnutím nezařadit do souboru ta toponyma, jež se již neužívají.

Poměrně rozsáhlou část práce tvoří kapitola věnovaná jazykové analýze shromážděných toponomastických jednotek. Nepřijatelné je však vyjádření, že „praktická část se zabývá jazykovou a sémantickou charakteristikou ... pomístních názvů“ (sémantika je lexikologická, tudíž lingvistická disciplína). V kapitole věnující se slovnědruhové zastoupenosti v souboru zkoumaných toponym by mohlo zajímavé poznatky přinést zjištění četnosti prepozic.

Jako pomůcka ke klasifikaci PJ z hlediska lexikálněsémantického posloužil autorce Šmilauerův „významový třídič“. Domnívám se, že by bylo při jeho využití vhodnější i přehlednější přiřazovat příslušná PJ ke každé ze sémantických kategorií a podkategorií a už na ně v kapitole 4 neodkazovat.

Bakalářská práce má poměrně dobrou úroveň, a to i po jazykové stránce. Pouze na s.2 (9.ř.) je chybně užito zájmeno přivlastňovací, na s.19 (1.ř.) je porušena atributivní shoda (lze ovšem pokládat za překlep). V několika případech najdeme stylizační neobratnost, např. u PJ *U Karáskoje mlejna* je nesprávně uvedeno, že „je PJ odvozeno od posledního majitele ...“ namísto „od jména posledního majitele“ (s.29), na s.3 – „nashromáždění seznamu pomístních pojmenování“.

Upozorněme ještě na dvě drobná pochybení formálního rázu. Odstavce nejsou odsazovány, a jelikož nejsou pravé okraje textu zarovnány, nejsou zřejmé hranice mezi sousedními odstavci – to poměrně výrazně narušuje kompozici práce. Při číslování kapitol a podkapitol nemá být tečka za poslední číslicí.

Přes uvedené nedostatky se domnívám, že cíl bakalářské práce Martiny Horové byl splněn, a proto ji lze doporučit k obhajobě.

Navržený klasifikační stupeň: **velmi dobře.**

PhDr. Zdeněk Suda, CSc.
oponent